

ПРОТОКОЛ

№ 135

гр. Смолян, 06.12.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СМОЛЯН, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петър Маргаритов
Съдебни Славка Н. Чавдарова
заседатели: Капка П. Бешева-Рахнева

при участието на секретаря Софка М. Димитрова
и прокурора Н. С.Н. С.

Сложи за разглеждане докладваното от Петър Маргаритов Наказателно дело от общ характер № 20225400200027 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

За Окръжна прокуратура – Смолян, редовно призована, се явява окръжен прокурор Н. С..

Подсъдимият Т. Н. П., редовно призован се явява лично и със защитниците си а. К. и а. К., надлежно упълномощени.

Свидетелят В. Р. П. се явява лично.

Прокурорът – Считам, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото

Адв.К. – Да се даде ход на делото.

Адв.К. – Да се даде ход на делото.

Подсъдимият П. – Да се гледа делото.

Съдът намира, че следва да се даде ход на делото и затова

О п р е д е л и:

Дава ход на делото.

Сне се самоличността на свидетеля, както следва:

В. Р. П. –..., българин, български гражданин, неосъждан, четвърти братовчед с подсъдимия П., счетоводител в ГПК „Х.“.

Съдът напомни за отговорността по чл.290 от НК.

Съдът пристъпи към разпит на свидетеля В. П..

Свидетелят П.: От 1997 година работя като счетоводител в ГПК Х..

Знам, че договорите през 2016 г., които са сключени между адв.П. и адв.С. и Кооперация Х.. Като представляващ на кооперацията е бил Т. П.. Аз не съм присъствал на разговори между адвокатите и председателя на Кооперацията. Като дати, договорите не мога да си спомня, кога са сключени. На мен като счетоводител ми предоставиха правния договор, не мога да кажа колко са договорите. С касовия отчет дойдоха договорите. Аз нямам компетентност да определям стойността на договорите и не се бъркам в работата на адвокатите, изобщо. Стойността на тези договори е заплатена и осчетоводена. Тази стойност не ми се стори нито ниска, нито висока. Мисля, че това е нормално, да се плащат подобни стойности. Не си спомням на други адвокати да им сме заплащали адвокати. Преди това за други години не са плащани хонорари на адвокатите. Само за тези договори, за които коментирахме, за други нямахме плащане. Аз не си спомням Кооперацията да е наемала други адвокати. Не съм присъствал на заседанията на управителния орган. Аз не съм запознат със самите дела и не зная кога са водени тези дела. Не съм изготвил платежните нареждания, само съм ги осчетоводил. Отнесох ги документите към датата на съставянето на договора.

Прокурорът – Нямам други въпроси.

Адв.К. – Нямаме въпроси.

Адв.К. – Нямаме въпроси.

Прокурорът – Към този момент на съдебното следствие считам, че не се налага правене на искане на нови доказателства. Ако прецени подсъдимият, че ще желае да даде обяснения, ще вземе становище след него.

Съдът даде възможност на подсъдимия да даде обяснения.

Подсъдимият Т. П. – Ще дам обяснения. Наложил се тази защита да се направи, тъй като имаше заведена жалба срещу Кооперацията, срещу общото събрание /ОС/ и срещу председателя. От там нататък аз съзнавах, какво предстои с тези иски, които бяха заведени срещу ОС, срещу Устава на Кооперацията, изобщо щеше да бъде нарушена цялостната стопанска структура на този частен субект –рефир Х.. Видно е по делото, какви са исковете, колко са на брой. Огромен материал е и тъй като адв.П. и адв.С., според мен имаха най-много информация за това нещо и след като аз сондирах мнение и с други адвокати, какво би струвало, като пари, какво би струвала защитата на интересите на собствениците на Х.. Достигнах до извод, че след предложената от тях сума за делото, ще бъде най-удачно да приема предложените от тях суми по договора, с ясното съзнание, че имам нужда наистина от компетентни юридически защитници – адвокати. Мога да кажа с няколко думи, защото говорим за интереси. Този стопански субект-кооперацията прави по около 700 – 800 хиляди лева годишен оборот. Разплаща около 200 хиляди лева на година чисти пари на съсобствениците, поделят се тези пари. Аз съм носител на основния дял на кооперацията, затова много добре познавам, почти наизуст зная сумите – паричните обороти, който се върти ежегодно. За десетгодишния период, между който става този съдебен спор ние сме направили около 6 милиона лева оборот, около милион и половина сме поделили чисти пари между нас собствениците и сме раздали,

разплатили 3 милиона лева под формата на заплати, добив и други неща. Около 500 хиляди лева сме платили данък ДДС. Така че, тук тези суми ги споменавам, за да мога да кажа, че съм бил обоснован да защитавам тези интереси. Още повече, че съм бил и председател. Тези разходи бяха гласувани на ОС, тези разходи не са скрити, гласувани са на ОС. Делото почна, искът беше заведен след приключване на едно отчетно-изборно събрание мисля, че беше 2016 г., Искът беше срещу провеждане на ОС, срещу гласуването на ОС, срещу дневния ред, срещу целия устав на Кооперацията. ОС беше информирано за тези разходи, но не мога да си кажа преди или след плащането. Информирано беше събранието и се гласува. По тази причина аз приех офертата на двамата адвокати. Да, единият адвокат ми е сестра, но аз считам, че това няма нищо общо със защитата на стопанския обект, който представлявам аз. Фактът, че съдът на постанови това решение, доволен съм, благодаря. От тук нататък може да спорим, кой крив, кой прав. По-важно за мен, че този частен стопански обект Кооперация Х. остана във видът, в който е създадена през 1927 г. от моя дядо Т. П.. Аз говорих и с двамата адвокати. Адвокатите ми предложиха тази сума. Аз приех предложението, защото ми беше обяснено, че е много обемен труда по тези дела. Пак повтарям, консултирайки с други адвокати, техни колеги, сложността на работата ми беше казано, че струва повече пари от това, което ми предложиха двамата адвокати и то доста повече пари. Не мога да спомена имена на другите адвокати, разговорите между клиент и адвокат са лични. Когато сключвахме тези договори, не съм преглеждал самите дела, разчитал съм на разясненията на адвокатите. Каквото ми кажат адвокатите се съгласявам. Аз съм филолог по образование и кръчмар по професия. Аз съм собственик на търговски обект в П, собственик на ресторант Ч.. Аз имам дял в ООД. Също така имам дял в още едно ООД, което стопанисва и управлява още един ресторант - Б.е. В други кооперации имам много дялове, но не участвам в управителен съвет/УС/. Имам гора и в други кооперация, от които си черпя дивиденди. Водил съм дела за кръчми, за земята, върху която се намира ресторант Чевермето беше моя и съм водил дела срещу Поземлена комисия. Ползвал съм много адвокатски услуги и знаей, че адвокатските услуги и тогава бяха скъпи, а сега стават по-скъпи. Имам много добра представа за адвокатските хонорари, те са високи и които те си ги заслужават. Има значение, че интересът – материалния, в един процес е много важен. Така че адвокатските хонорари се определят горе-долу според интересът на евентуалния процес. При негативно развитие на процеса, последиците са - както споменах, че кооперацията е възстановена 2000, но беше щурмуван Устава. Тази кооперация трябваше да се основава отново и това ново отново основаване щеше отнеме една година, трябваше да спрем стопанския процес и щяха да бъдат нарушени интересите на останалите собственици. Най-вече моят интерес и на другите собственици. Аз трябваше да тръгна в този спор. Какво би станало – би станало унищожаване на тази кооперация, това са административни неща, които отнемат много време. Защото е видно е в исковете по тези дела, какво се цели. Убеден съм, че щеше да има нанесени огромни материални щети, финансови загуби на кооперацията. Нямах да

можем да работим, минимум за една година 700-800 хиляди лева постъпления към нас. Не сам стигнах до този извод. В резултат на един негативен изход от това исково производство щеше да има много негативни последици. Аз винаги търся компетентността и на други специалисти. Извън адвокати П. и С., говорих с други адвокати и те потвърдиха, че ако загубя делото кооперацията щеше да спре да работи. За мен беше ясно, какви са исковете по делата. Тези загуби, коментирани от вещото лице, това са счетоводни загуби - на книги. Кооперацията не е имала нито един лев кредити към държава, към частни лица и други. Никога кооперацията не е изпадала в несъстоятелност. В този 10-годишен период е имало слаби периоди, но в същото време, ние сме имали пари да поделяме отново и да раздаваме и плащаме наеми на собствениците, защото в тези трудни времена винаги сме се разплащали със собствениците. Тъй като, пак ще говоря с думите на цифрите, ще кажа, че в този 10-годишен период, между 2010 и 2020 година ние сме разплатили 1 500 000 - 1 600 000 лева наеми на хората, което означава по 23.70 лева на декар всяка година на всеки поотделно от собствениците и съсобствениците на кооперацията са разплатени пари, никога до сега не е дължала пари кооперацията на банки, институции или собствените си членове. Аз взех решение да платя тези хонорари, след като водих разговори с адвокатите. Управителният съвет, контролният съвет не мога да кажа точно към кой момент, са запознати, но са запознати, включително пак повтарям, запознато е и ОС на собствениците за тези хонорари. Гласуването на ОС, може в протокола да се види, че почти 100% са съгласни и одобрява дейността на председателя и УС. Решението съм го взел първоначално аз като председател, управител съм на това юридическо лице и имам право и нося отговорност. Преценил съм, решил съм, водил съм делата и съм ги спечелил, значи съм бил прав.

Прокурорът – Нямам други доказателствени искания. Считам, че делото е изяснено. Предлагам да приключи съдебното дирене и дадете ход на съдебните прения.

Адв.К. - Нямам други доказателствени искания. Считам, че делото е изяснено. Предлагам да приключи съдебното дирене и дадете ход на съдебните прения.

Адв.К. - Нямам други доказателствени искания. Считам, че делото е изяснено. Предлагам да приключи съдебното дирене и дадете ход на съдебните прения.

Съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна и затова

О п р е д е л и:

Приключва фазата на СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

Дава ход на СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

Прокурорът- В хода на настоящето производство следва да се отговори на три основни въпроса, които касаят хода на всяко едно наказателно производство. Те са- има ли извършено престъпление, каква е правната квалификация на престъплението и съответно, извършено ли е престъплението от подсъдимия и извършено ли е виновно. За да стигнем до

отговорите на тези въпроси ние трябва да съобразим с доказателствата събрани в наказателния процес, както на досъдебното производство, съдебна фаза и ход на съдебното дирене, за да се направи един обективен анализ и се прецени, дали са изпълнени обективните и субективните признаци на пристъпния състав на чл.220, ал.1 от НК, каквото обвинение държавното обвинение/ДО/ е повдигнало срещу г-н Т. П.. Заключение на обвинението е, че в хода на наказателния процес, до настоящия момент се събраха достатъчно убедителни доказателства, от които може да се направи обоснован извод, че има извършено престъпление с правна квалификация, която е посочена в обвинителния акт /ОА/, а именно: умишлено сключване на неизгодна сделка по смисъла на чл.220, ал.1 и тъй като е продължавано престъпление е във връзка с чл.26, ал.1 от НК. Предварително ще дам заключението си по отношение на другите два въпроса и след това ще се върна за обективните и субективните признаци на престъплението по чл.220 от НК.

По отношение на авторството на деянието, считам че тук спорът ще бъде значително по-несъществен, тъй като от защитната позиция, която са следвали и защитниците и подсъдимия - не оспорват авторството на деянието, оспорват квалификацията на деянието и субективната страна на деянието. Считам, че доказателствата са категорични, че извършител е подсъдимият П.. Той не отрича да е взел сам решение и е платил. По този втори въпрос отговорът е, че авторът на деянието е подсъдимия П..

По трети въпрос - извършено ли е виновно деянието, следва да се отговори дали подсъдимият е съзнавал елементите от обективна страна, дали е предвиждал настъпването на обществено опасните последици и дали ги е целял. Това е защото деянието е повдигнато обвинение за умишлено престъпление по 220, ал.1, което изисква пряк умисъл. Считам, че отговорът на този въпрос е положителен. Макар, че тук смятам, че ще има сериозни обструкции от страна на подсъдимия и защитници, тъй като те до този умисъл са застъпвали тезата, че той не е съзнавал, не е проявил пряк умисъл и ще има насочване към евентуална непредпазливост, което не освобождава дееца от отговорност, дори да се приеме тяхната теза за правилна, тъй като законодателят е предвидил и наказателна отговорност и за непредпазлива безстопанственост по смисъла на чл.219 от НК, където е предвидено настъпване на обществено опасните последици от неизгодна сделка, в резултат на непредпазливост. Държавното обвинение/ДО/ обаче поддържа първата хипотеза, която е сключване на умишлено неизгодни договори по чл.220 ал.1 от НК.

Принципно и на трите въпроса ДО счита, че доказателствата очертават потвърдителен отговор има извършено престъпление и то е по чл.200, ал.1 от НК, във връзка с чл.26, ал.1 от НК. Деянието е извършено от подсъдимия П. виновно при условията на пряк умисъл. Какво всъщност предвижда законодателя по чл.220 от НК за сключване на неизгодна сделка. Какво приема съдебната практика, като неизгодна сделка. Тази сделка, която при икономически е могло да се сключи при много по-изгодни условия. ДО поддържа втората хипотеза, че подсъдимият П. е сключил при неизгодни

условия 3 договора за правна помощ със адв.Сталев и адв.П. за сумите, които многократно надвишават определените от наредбата минимални възнаграждения. Ще посоча, че през различни заседания се коментира и в решението на ПАС е засегнато това, че в ОА прокурорът се е позовал на това, че размерът на договорения адвокатски хонорар многократно надвишава обичайните за такива дела. За периода, за който са сключени сделките и изплатени адвокатски хонорари, съдебната практика с дела със същия предмет по чл 58 ЗК и произволно проверявайки в АПИС приложение познато на всички ни определение VI-1636/2016 г. на ОС Бургас, адвокатско възнаграждение 400 лв.; решение 377 на ОС София по гр.д.66/16 г. адвокатско възнаграждение 300 лв.; решение 681/16 г. на Великотърновски съд – гр.д. 1118/2016 г. - 500 лв., още решение № 197/2016 г. на Плевен РС гр.д.4417– адвокатско възнаграждение 100 лв., решение 20/2015 г. на РС Свиленград – по гр.д.346/2015 г. адвокатско възнаграждение 720 лв., решение 188/2016 г. на Районен съд Карнобат и т.н. Достатъчно е да се отвори, което и да е от приложенията, ще се намерят много такива и няма да се открие адвокатски хонорар изплатен по дело с правен интерес по ЗК, което многократно да надвишава – виждаме 2-3 пъти надвишаване на хонорара, нещо което в съдебната практика е приемливо. Тук държа да отбележа, че подсъдимият П. не е договарял правна защита за себе си, не е договарял с адв.Сталев и адв.П. защита на свои лични права, а е договарял защита на правен субект – Кооперация. Това, че самият той е член -кооператор и го засяга, не го освобождава от задълженията, които е имал като управител. В обстоятелствената част на ОА са посочени, от къде произтичат задълженията му, да полага грижа на добър стопанин по отношение на имуществото на кооперацията. Те са разписани, както в КТ, така и в ЗК и съответната препратка от единия към другия нормативен акт дава общ обем на задължения, включително разписани в длъжностната му характеристика и договора с кооперацията. Съдебната практика е категорична, че не могат да бъдат разписани всички задължения, но се приема, че управителят, както и на всяко друго юридическо лице, което извършва стопанска дейност, на когото са поверени управлението на кооперацията е длъжен да полага грижа на добър стопанин, длъжен е да пази активите на кооперацията. Сключването на сделки е следвало да бъде ръководено от преценката за рентабилност, за нормална сделка, която да води до позитиви и най-малкото за минимизиране на негативите. Ако е следвало да се сключи адвокатски договор е следвало да се търси най-евтиния вариант, за да се намалят разходите. Защото противно на това, което чуваме в обяснението на подсъдимия, кооперацията в този период е трупала отрицателен финансов резултат за 2016 г. в размер на 221 хиляди лева. На фона на този пасив, който г-н П. към днешна дата не го отчита, като каза, че не имало никакви кредити. Напротив, това са били неофициални кредити от страна на всички член-кооператори, предоставили дяловете на Кооперацията и кооперацията е изплатила съответните наеми, това е кредитирането, макар и неоформено в писмена форма. Кооперацията е дължала и натрупала негативи и точно в този момент подсъдимият е сключил три неизгодни сделки, фрапантно неизгодни, защото 33 пъти в двата договори

е надвишил минималния размер на адвокатския хонорар, при обичайни за този период от обилната съдебна практика от 2016 г. такива дела, се вижда, че няма подобни случаи. Случаите на договаряне на адвокатски хонорар за иск по чл.58 от ЗК, което е неоценяем иск и съответната нормативна наредба е посочила 300 лв.минимален размер на адвокатски хонорар. Сключвайки договор за 10000 лв.,два пъти по 10 х.лв. и въззивна инстанция 7000 лв. Това драстично се отклонява от задължението на председателя да опазва имуществото на кооперацията и да не го разпилява, да сключи изгодна сделка. Той е сключил сделка, не мога да подмина този факт, касае се за сестрата на г-н П. – адв. П.. Колкото и да не е укорим този факт, най-малко, няма лошо да се договаряш с роднина, но в случая много по-високи са критериите, според мен, когато се договаря с близък човек. Когато договаряш от името на кооперацията, не от свое лично име, тогава трябва да се търсят още по-изгодни условия или най-малкото да бъдат при равни условия, но не при изключително благоприятни условия спрямо всички други съдебни искове, които могат да се намерят в съдебната практика. Няма такъв случай. Защитниците са повдигнали въпроса пред ПАС, че няма такъв казус, да бъде повдигано обвинение за срещу подсъдим за сключване сделка с адвокат, като казват, че абсолютно право е страните да договорят размера над минимално определения. Да, имат свободата да уговорят, каквито и да е хонорара над минималния размер. Това е право на адвоката да предлага услуга и преценя цената на своята услуга. Обаче, задължение на председателя на кооперацията, на подсъдимия да търси икономически най-изгодните условия за Кооперацията. Ако беше сключил сделка в качество на физическо лице, и 100000 лв.хонорар да даде, никой не може да укорява, той разполага със собствения си ресурс, а в случая не разполага със собствен, а с ресурс на Кооперацията. Тук смесването на страните в този съдебен спор, говоря по исковото производство по чл.58 от ЗК, който е между завелия делото Биллен срещу Кооперацията, срещу решенията на ОС. Тук не са страна член-кооператорите, както се опитва да се постави от защитната позиция. Член-кооператорите са присъствали на ОС, участвали при приемане на решенията, но това са решения на ОС и кооперацията е ответник по иска по 58 от ЗК. Съответно претенцията, че тук се касае за множество искове е неотносимо към предмета на делото по чл.58 от ЗК. Касае се за неоценяем иск и законодателят е определил в наредбата за минималните адвокатски възнаграждения към онзи момент възнаграждение от 300 лева. От там нагоре абсолютно неоснователно, несъобразено с лошото финансово състояние на кооперацията подсъдимият е уговорил с адвокатите 33 пъти над минималния размер и изплатил тези адвокатски възнаграждения.

Има съществено значение и времето към което са сключени тези договори за правна помощ. Ако се следи хронологията на събитията, познати са обстоятелствата без да се цитират дати, говорим за заведено производство пред МРС, пред който съд същинско съдебно производство не се е развило, това дело е изпратено оп подсъдност на ЧРС. Вярно, разменена е кореспонденция, изпращани са становища, писмени доказателства, приобщени по делото, но в крайна сметка същинското производство се е

развило пред ЧРС. Докато е течала кореспонденцията пред МРС и докато е провеждан процесът пред ЧРС, включително и постановяване на решение на ЧРС, не е имало сключени договори за правна помощ, не е имало изплатени хонорари. ЧРС не е присъдил никакви разноски по претенцията на адв.С. и адв.П., във връзка с представителството на Х. по чл.58 от ЗК пред ЧРС, като едно от основанията е било, не са представен списък за разноски и доказателства. В крайна сметка в рамките на няколко дни, набързо адв.П. и адв.С., от събраните доказателства става ясно, че нещата са движени от адв.П. са подготвени и подписани трите договора за правна помощ, двата за вече приключили производства. Пред МРС няма същинско производство, но ДО приело, че в първия случай умишлено, пак се връщам на този момент, че е коментирано в ОА, от една страна, че изобщо не е било необходимо сключване на договор за правна помощ по отношение на процесуално представителство пред МРС, от друга страна ДО сочи, че е сключен неизгодно, приемайки че е допустимо все пак. ДО разсъждавало по начин, който е най-благоприятен за подсъдимия. А по-благоприятен начин за подсъдимия, да се приеме, че изначално не е било необходимо сключване на такъв договор, а че е сключено при неизгодни условия. Именно заради това ДО сочи, че има наличие на предпоставки и за първата хипотеза, за изначално липса на необходимост за сключване на такъв договор, все пак приема, че по-изгодния вариант е приложим за подсъдимия, а именно, че е сключил все пак, при някаква необходимост, но при неизгодни условия на кооперацията. Това пояснение във връзка с изискването на ПАС. Не подлагам по никакъв начин на критика тяхното решение, напротив, приемам го, че е обективно и дава правилни насоки, за да не се допускат наистина процесуални грешки, включително и от ДО по отношение формиране на обвинението. Затова внасям обяснение, защо ДО е приело по-благоприятния за подсъдимия вариант. Сочейки, че има предпоставки и за другия вариант. Сключени 3 договора, и 3-те са сключени без да има противоречие с доказателствата, като представител на кооперацията от името на подсъдимия П., при лично взето решение от него и той го потвърди пред Вас. Следвайки според мен, защитната си теза в своите обяснения, които са безспорно доказателство в доказателствения процес, следва да бъдат ценени от съда, но ценени внимателно, трябва да се приеме, че те са средство на защита и има подсъдимият право да се позовава на своите обяснения и да търси благоприятен развой за себе си. Именно в своите обяснения подсъдимият посочи, че е взел решение да изплати договорите за правна помощ при тези стойности по с-ка на адв.П., посочвайки, че е провел разговори с други адвокати, отказвайки да ги назове пред нас, лишавайки от възможност да се проверят за тяхната достоверност. Аз считам, че е изцяло защитна позиция на подсъдимия П.. Защото и най-малката проверка за дължими адвокатски хонорари за такива дела щеше да събуди съзнанието, че се сключва изключително неизгодна сделка. Убеден съм, че към момента, към който е взел решение да изплати висок хонорар, подсъдимият е съзнавал, че се касае за необичайно високи размери на адвокатски възнаграждения, защото той самият е имал опит, както в стопанската дейност не само в кооперацията, но и

в дейността си като търговец. Сам обясни пред съдебния състав, че е управлявал търговски заведения в КК Пампорово и знае много добре как се управляват финансови средства. Ясно е бил с финансовия резултат на кооперацията, а именно че тя дължи сериозни финансови средства, които като негатив са излизали към 220000 лв. за 2016 г. Самият факт, че на ОС, след приключване на финансовата година е представен финансов отчет, който отчет е познаван от подсъдимия и там е било посочено, какво е състоянието през предходната годината. Тези отрицателни финансови резултати са били съзнавани от подсъдимия П. за предходни периоди, включително и за 2016 г. какви сделки са сключени, в смисъл, че се увеличават разходите за добива, както сочи вещото лице Д. и това е трупало още по-големи негативи, разходи и загуби за Кооперацията и точно в този момент, когато е следвало той да пести средства и сключва изключително неизгодните 3 договори за правна помощ с адв.С. и адв.П., изплащайки 27 хил.лв. Могло е да се постигне сключването на изгодна сделка, не мога да се ангажирам с конкретен размер, защото дори 4 пъти да надвишава минималното възнаграждение то ще бъде поместено в хонорарите, които се изплащат обичайно по такива дела в РБ. Могъл е да сключи много по-изгодни договори и да получи адвокатска правна защита. Подсъдимият П., след като според мен, е обсъдил единствено само с адв.П. и адв.С., как да протече по-нататък производството и се е съгласил и взел решение от името на кооперацията да изплати такива неимоверно високи възнаграждения. Създавал е какъв ще е ефектът, съзнавал е, че ще влоши още повече финансовото състояние, съзнавал е, че такива хонорари са изключително високи, защото той е бил наясно със сключването на сделки от финансови характер. Той е движел цялата дейност на кооперацията, договарял е с фирмата, добивали дървесината, упражнявал търговска дейност в търговски заведения където се изисква прецизна организация и финансова дисциплина, за да могат да се управляват финансово изгодно съответните правни субекти, към които е имал отношение. В случая е важна Кооперацията. Той е имал нужния опит като управленец, като председател, но и като лице с достатъчно добра обща и финансова култура, за да може да направи преценка за изгодност на сделката. Той е съзнавал, че сключва неизгодни сделки, че ще доведат до щети със значителен размер. Няма да цитирам какво приема съдебната практика, че 14 работни минимални заплати, които към онзи момента са били над 6000 лева, касае се за щета в случая за 27000 лева, която многократно надвишава този размер. И това той го е съзнавал. И въпреки това той е целял настъпване на този резултат. Вероятно той е очаквал, че тези хонорари могат да бъдат присъдени от съда и да очаква, че ще бъдат платени от друга страна, вероятно казвам, което е обосновано с извода, че договорите са сключени след като е имало позитивно за тях решение от ЧРС, може би именно това е било двигателят подсъдимият П. да сключи договори с изключително завишени адвокатски хонорари, за да стигне по някакъв начин за по-добра изгода за адв.С. и адв.П., без значение в случая щетата, която настъпва за кооперацията. Може би, надявайки се, че ако не цялата, то поне част от щетата на кооперацията може да бъде компенсирана от съда при присъждане на адвокатски разноси, възложени на

другата страна. Това не се случва, не се случва защото в СмОС въззивното производство е направил обективна преценка на правната сложност на делото и присъдил разноски 300 лв. Това е най-прякото доказателство, което има значение по отношение дължимото адвокатско възнаграждение. Защото съдът е сезиран изрично с такова искане да редуцира претенцията на процесуалните представители на кооперацията до размер справедлив за това конкретно дело по което има изплатени хонорари от подсъдимия П.. Изплатен хонорар в размер на 7000 лв за производство пред СмОС, срещу присъдено 300 лв. от СмОС адвокатско възнаграждение. Това е истинският критерий, по който следва се прецени какво е било дължимото поведение и дължимия размер от страна на П. по отношение на сделката, която е следвало да сключи и преценката за нейната рентабилност и изгодност за кооперацията, а не изгодност за адвокатите, което той е постигнал. Няма как да се търси друг критерий за преценка. Следейки протоколите от предишни съдебни заседания може да бъде проследена защитната позиция на страните, където се казва, че неправилно е да се търси адвокатското възнаграждение към размера на минималния определен от наредбата, тъй като това е долен праг, договарянето става от там нагоре. Неправилно е разбрана позицията на ДО, поне така е тълкувана, въпреки според мен, че не е изразявана такава позиция, че не може да се договаря по-високо възнаграждение. Напротив, аз пак казвам, може да се договаря и е редно да се договори размер минимален или по-висок от него. Да обаче, ДО поддържа обвинението срещу подсъдимия, защото П., когато договаря не от свое собствено име, а от името на кооперацията е длъжен да бъде добър стопанин, длъжен да пази имуществото на кооперацията, да не го разпилява и да сключва изгодни сделки. Той не го е направил, причините бяха изготвени по-горе.

Фактологията е описана в обстоятелствената част на обвинението. Същественият въпрос, който, пак се връщам към него, е дали има виновно поведение от страна на подсъдимия. Оспорва се има ли извършено престъпление, представлява ли деянието престъпление и дали е извършено виновно. По отношение на първия въпрос има развити доводи. По отношение на виновното поведение от страна на подсъдимия. В началото споделих, че формата на вина изисква той да е съзнавал, да е привиждал, и целял обществено опасните последици. Според мен точно това е било манифестирано от страна на подсъдимия П.. Обясненията на подсъдимия са годно доказателствено средство, което следва да бъде ценено, но в случая трябва да бъде внимателно преценено като средства на защита. Действията определят и виновното поведение на подсъдимия. Както казах, той е съзнавал елементите от обективна страна, защото е имал е богат опит, знаел е, че такива хонорари не се срещат в съдебната практика. Те не се срещат по обективни причини, защото едва ли ако той беше договарял от себе си, едва ли щеш да подходи така, но му беше позволено, защото е разполагал със свой собствен ресурс. В случая не е така, той съзнавал, че сключва неизгодни сделки, въпреки това е искал това да настъпи, това определя деянието като пряк умисъл и съответно определя квалификацията по чл. 220, ал.1 сключването на няколко сделки при условията на продължавано

престъпление във връзка чл.26 ал.1. Ако, пак се връщам на първоначалната теза за умисъла и за непредпазливостта, ако съдът прецени, че в случая, по една или друга причина доказателствата не обосновават пряк умисъл, то при всички случаи имаме неизгодна сделка, сключена при условията на непредпазливост, което изиска да се признае за виновен по чл.219, ал.1, във връзка с чл.26, ал.1 от НК за непредпазливо сключване на неизгодна сделка. За това, че не е положил достатъчно грижи за опазването на имуществото, което му е поверено – на кооперация Хаджийца. ДО поддържа първа хипотеза за сключена неизгодна сделка, при условията на 220, защото според мен доказателствата са достатъчно убедителни в тази насока. Предвид изложеното по-горе и доказателствата по наказателното производство, предлагам да се признае за виновен подсъдимия П. за извършване на престъпление по чл.220, ал.1, във връзка с чл.26, ал.1 от НК и съответно при определяне вида и размера на наказанието да отчетете, че обществената опасност на деянието е по-скоро висока, средна към висока, тъй като такъв вид престъпление става все по-често срещан и в практиката в нашата родина и те водят до изключително тежки последици за правните субекти, предмет на това посегателство и освен това негативите, които се трупат в обществото по подобен вид управление. Обществената опасност на деянието е средна към висока. Обществената опасност на дееца не е висока, категорично към настоящия момент той не е осъждан, няма констатирани обществено опасни прояви. Характеристичните данни са положителни. В същото време, липсват смекчаващи отговорността обстоятелства, предлагам да наложите наказание около долната граница по чл.220 НК, ал.1. Разпоредба по чл.220 от НК предвижда от 1 до 6 години лишаване/ЛС/ от свобода. Като изхождам от обстоятелството, че все пак възрастта на подсъдимия трябва да бъде преценена като фактор и смекчаващо обстоятелство, макар че не е такова, но за поправянето на дееца и постигане на чл.36 от НК за специалната и генералната превенция, аз считам, че едно такова наказание около долната граница от 1 година ЛС, което съответно да бъде отложено в изпитателен срок от 3 г., на основание чл.66, ал.1 от НК, тъй като считам, че за превъзпитанието на подсъдимия не е наложашо той да изтърпи ефективно наказанието си, а едно такова условно наказание би постигнало целите на НК. Считам, че именно за постигане целите на наказанието, следва да бъде наложено и наказание, предвидено като алтернатива да бъде наложено кумулативно, заедно с наказанието ЛС, а именно лишаване от право да заема длъжност управител на търговско дружество/ТД/ или Кооперация, за срок от 4 години, което считам, че ще бъде съобразено с целите на наказанието по чл.36 от НК. За разходите да бъдат възложени изцяло на подсъдимия.

Адв.К. – Моля от името на подзащитния ми да постановите присъда, с която да го признаете за невиновен по повдигнатото обвинение по чл.220, ал.1 от НК, като го оправдаете по това обвинение. Настоящият съдебен състав е изправен пред редкия случай да създава практика при хипотеза, която има значение за стопанския оборот на държавата. А именно, възможно ли е Прокуратурата да влиза в материята на договорната свобода между стопанските субекти. В края на своята пледоария представителя на

обвинение, при преценка на отегчаващите вината обстоятелства посочи, че в такива случаи в последно време се увеличават. Да, действително освен този случай има още един случай - случая на изплатени адвокатски възнаграждения на Българска банка за развитие, така че случаите са два. При проверка на съдебната практика, такива казуси все още не фигурират. Пак се връщам на въпроса – дали може при прогласена свобода на договарянето по чл.9 от ЗЗД, да се прави проверка, дали тази свобода следва да бъде повлияна от някакви други фактори, за да може да се преценява, дали волята на една от страните в случая не е оказала влияние, за да се сключи сделка, която според прокуратурата е неизгодна. Що се касае до материята на адвокатските възнаграждения, то тя е уредена в Наредба 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения и в самото заглавие на този акт ясно сочи, че в случая се касае за възнаграждения, които представляват долна граница за съответни вид дела или други адвокатски услуги. Именно свободата на договарянето позволява в рамките на конкретния вид дело да се определя възнаграждение, каквото се договори между двете страни, като единственото условие е, да не се нарушава долната граница, тъй като в противен случай, според решение на ВАС се носи дисциплинарна отговорност. В конкретния случай е права прокуратурата, че размерът на договорените адвокатски възнаграждения по 3-те дела, които общо взето са били предмет на един и същ правен спор с основание чл.58 от ЗК надвишават значително определените минимални размери в Наредба № 1. Тук обаче следва да се подчертае, че това, какъв ще бъде конкретният размер на адвокатското възнаграждение се влияе от два фактора. Първо какъв е конкретният интерес, който се защитава от страна на клиента и второ, какъв ще бъде поискания хонорар от самия адвокат. Какъв е конкретният интерес, какъвто в случая защитавам, посочва ясно подзащитният ми в своите обяснения, който макар и с неправни изрази очерта, как те като ръководство на кооперацията са възприели, какво може да се случи при отмяна на атакуваното с подадената ИМ по чл.58 от ЗК ОС на кооперацията, на която са взети решения по отношение на финансови отчети, годишен план за добив, решения относно изборни органи, решение относно устав на кооперацията и т.н. . Първият въпрос, който тук следва да изясним е, в кой момент са уведомени органите на кооперацията за сключените договори и имало ли е възможност за предварително уведомяване. Както на съда, така и на обвинението предполагам, че е ясно, след като се подаде ИМ в съда, другата страна има 30 дневен срок за отговор. В този 30 дневен срок следва да се организира защитата, за да може да стане подготовката на отговора на ИМ. От друга страна, съгласно Устава на Кооперацията има определени срокове, в които може да се свика общо събрание и тези срокове по никакъв начин не предполагат възможност за свикване на ОС в рамките на 30дневния срок по чл.131 от ГПК, за отговор на ИМ. Следователно няма никаква възможност, при подаване на иск, да се свика ОС, което да одобри разхода, който ще бъде адвокатски хонорар по конкретното дело. В показанията си членовете на УС, респективно на КС заявиха, че те са знаели за така заплатените разходи и в случая имаме индиция, че органите на ОС – УС и КС са били уведомени за

тези разходи. Не е възможно обаче да има предварително уведомяване на ОС, в каквато насока е тезата на обвинението. На следващо място, следва да се отговори на въпроса, дали трите сделки, предмет на ОА действително представляват неизгодни сделки, в каквато насока е тезата на обвинението. Тук следва да се съобразим задължително с указанията на ПАС, който в своето решение на стр.23 изрично е посочил, че въпросът дали една сделка е изгодна или неизгодна е правен въпрос. Ето защо преценката, дали сделката е неизгодна, трябва да се пречупи през призмата на интересите, които са защитавани, чрез нейното сключване. Ще се върна на обясненията на подсъдимия, който посочи, какви интереси са защитавани в случая и че ако беше се стигнало до загуба на делото по чл.58 от ЗК, то във всички случаи това би преобърнало стопанския живот на кооперацията. Това е така, тъй като най-малкото, първо щеше да доведе до глоба на кооперацията за непубликувани ФО, тъй като без решение на ОС не може да бъде публикуван, до неприет стопански план, което означава че няма как да се извършва добив, а от там и до невъзможност да се изплатят наеми на кооператорите за съответна стопанска година, поради липса на приходи. В тази връзка е вярно, че според заключението на вещното лице Д., към този момент счетоводно кооперацията е била на загуба, но както от заключението, така и от обясненията на подзащитния ми е видно, че тази загуба се е изразявала единствено в неизплатени наеми към кооператорите или други собственици на гори в този ревер. Тези неизплатени наеми винаги могат да бъдат покрити през следващи стопански години, поради което се касае и по-скоро за това, че тази загуба е абстрактно понятие, а не нещо, което следва да се има предвид при преценка на въпроса дали сделката е неизгодна. По въпроса за конкретните адвокатски хонорари. Отново ще се спра на позицията на ДО, което на първо място заяви, че в МРС не с е развило същинско производство и затова този хонорар или не е следвало да бъде изплатен или следвало да бъде изплатен по размера в наредба №1. Гражданските дела са приобщени по настоящото производство и е виден обема на всяко едно гражданско дело. В случая, в това несъщинско производство, според обвинението, адвокатите представляващи ГПК Х. биха таксували дори по наредбата 1, всяко едно становище, подадени до МРС, то ще се получи така, че дължимият адвокатски хонорар ще надхвърли сумата 10 хил.лв. Ето защо отново наблягам на това, че дали сделката е неизгодна е правен въпрос, както е казал и ПАС, и тази преценка се пречупва през призмата на клиента възложител, с оглед защитавания от него интерес. А не с оглед на това, дали заплатения адвокатски хонорар надхвърля многократно размерите по Наредба 1. Днес в пледоарията на обвинението не чухме теза, която е развита в ОА, по отношение на това, дали подзащитният ми след сключване на договори с конкретни адвокати, е следвало да проведе нещо като обществена поръчка, за избор на адвокат, който би предложил минимален адвокатски хонорар. Ще се спра отново на обясненията на подзащитния ми, който заяви, че при сключване на договорите се е консултирал с други адвокати, като той е прав да не посочи техните имена, тъй като съществува адвокатска тайна съгласно ЗА. Твърдението на обвинението, че тази позиция е единствено защитна теза,

е изцяло неправилна, защото дори подзащитният ми да беше посочил конкретни имена и това би довело до искане разпит на тези свидетели, колегите ще се позоват на ЗА и ще откажат да дадат показания. Не се касае за защитна теза, това е нещо, което са ми казали колегите, когато се е консултирал с тях. Считам, че обстоятелството, че един от избраните адвокати е неговата сестра по никакъв начин не може да се преценя в негова вреда, тъй като М.П. също е член-кооператор и съсобственик в ревира, а те са собственици с най-голям дял и има най-голям интерес да окаже най-добра правна защита на кооперацията. Да, в случая подзащитният ми не е провел процедура за избор на адвокати, защото първо не е бил задължен по никой закон и второ - преценката, че именно адвокат, който е член-кооператор ще окаже най-добра правна защита се потвърждава и от действията на двамата адвокати по конкретни граждански дела, като Вие сами виждате, какъв е обема на положения от тях труд, по всяко едно конкретно дело. Тук въобще не може да се вземе като критерий, затова дали хонорара е прекомерен, обстоятелството, че СмОС е намалил размера на поисканото адвокатско възнаграждение, което обстоятелство според представителя на обвинението е бил единствен обективен критерий, за това дали размерът е бил прекомерен. Самият закон - чл.78, ал.5 от ГПК изрично предвижда, че по искане на другата страна, когато хонорарът е над минималния размер, съдът може въз основа на определени критерий, да намали този размер до минималните размери в Наредба № 1. Това действие на съда не оказва влияние върху действителността на сключените договори, нито има за последица задължение на адвоката да върне разликата от заплатения до действителния хонорар. Тук считам, че цитирането на съдебна практика от страна на ДО, по въпроса какви хонорари са присъдени при подобен вид дела е некоректно, защото в тези решение се посочва, какъв е присъдения хонорар, не се посочва, какъв е поискания от страната, на база реално заплатените адвокатски хонорари. Тук стигаме до следния въпрос – дали в действията на подзащитния ми има умисъл за извършване на престъпление по чл.220 от НК, а именно – съзнателно сключване на неизгодни договори. В хода на настоящето производство, това е протоколирано и в хода на производството пред въззивната инстанция, събраха се категорични доказателства от М. П., по какъв начин е станало сключването на самите договори, кой е предложил конкретните размери и какви са действията на подзащитния ми, след даване на офертата. Предложението за конкретен размер на адвокатски хонорар във всеки един случай, не само в този, излиза от самия адвокат, а не от неговия клиент. В конкретния случай подзащитният ми в своите обяснения заяви, че на база консултациите, които той е провел и на база на интересите, които се защитават, че тези размери не са прекомерни. Тук съм съгласен с тезата на обвинението, че ответник по тези дела е самата Кооперация, не са член кооператорите, за да става въпрос за множество искове, така че интересът е ясен, и той следва да се преценява от гледна точка на клиента. Т.е. от гледна точка от това, какво би станало ако конкретното дело бе загубено, какви щети биха възникнали от клиента и от друга страна от очаквания резултат, който следва да бъде представен на клиента от самия адвокат. Ето защо

считам, че в случая, на база всички събрани доказателства следва да се направи единствения правилен и възможен извод, че действително има сключени договори, като елемент от фактическия състав по чл.220 от НК – т.е. деяние. Самите деяния обаче не представляват престъпление, тъй като не представлява съзнателно сключени неизгодни сделки. А от друга страна, липсва какъвто и да е умишъл у подзащитния ми за сключване на такива сделки, какъвто умишъл задължително следва да е налице за престъплението по чл.220 от НК. Ето защо, ще Ви моля, на база всички тези доводи и съображения да постановите такава присъда, която да отчете всички факти и обстоятелства по това дело, възможния негативен сценарий, който едно такова решение би предизвикало за стопанския живот в РБ и да постановите единствената възможна присъда - оправдателната.

Адв.К. – Считам, че така както се събраха доказателствата в настоящото производство, за нас верният отговор е постановяване на оправдателна присъда.Ще се спра на въпросите на които не бе отделено внимание и да дам контра тези на представителя на ДО. Безспорно за Вас, като съд за да можете да решите това дело е задължително да проверите дали Ви се дава възможност от налични събрани доказателства правилно да приложите чл.303, ал.1 и 2 чл.305, ал.3 от НПК. Да изградите тази присъда, без да се позоваване на предположение и да признаете подзащитния за виновен, ако сметете, че е обвинението е доказано по несъмнен начин и другите изисквания към всеки един съдебен състав, че трябва да решите делото въз основа на събраните доказателства, като посочите на какви доказателства се позовавате, за да обосновате оправдателна или осъдителна теза. И тогава, когато доказателствата са противоречиви сте длъжни да изложите съображения защо приемате едните или другите, като изложите подробни мотиви в тази насока. Като знаей, че това са императивни норми и Вие трябва да ги спазите, считам че всъщност събраните доказателства не Ви позволяват да постановите осъдителна присъда, съобразявайки се с тез изисквания на закона.Какви са доказателствата, събрани от Вас. Това са 3 свидетелски показания на свидетели – П., П.а и Ц. и заключението на вещото лице и представените някои писмени доказателства, каквито са приложените дела и решенията на ОС, които Ви представихме. В този кръг на доказателствата Вие трябва да решите, това безспорно са доказателства. Искам при коментар на обвинителната реч да кажа защо прокуратурата се опитва да внуши да решите това дело, използвайки предположения, умозаклучения. Прокуратурата се опита да обоснова това, че има конкретна практика, за да избегне упреците към първата присъда, след като се е съобразил със съдебна практика и изброи конкретни дела, като справедливите хонорари били от 100 до 720 лв., това чух. По едно съображение колегата К. каза, че това е най-малкото некоректно тълкуване на конкретната практика. Вярно е, че е хубаво да се провери практиката, но не е достатъчно да се проверят делата, в които пише чл.58 от ЗК. Трябва да се сравняват конкретните казуси. Само когато се намери казус, а именно когато се обжалват структурни, уставни положения в една кооперация, само с такова дело бихме сравнявали справедливия хонорар, защото ако видите ИМ ще видите, че обхваща ред позиции, включително и

уставни положения, каквито по другите дела не е казано, че малко поне съответстват на нашия казус. Така че, ако ще сравняваме как се определя справедливо възнаграждение да търсим и посочим казуси по сходни дела и от там да определим конкретната тежест. В този смисъл с основание, следва да се поддържа, че липсват доказателства, които да Ви позволят да определите справедливото възнаграждение и остават, една от алтернативите е следната: Като липсват доказателства да определите справедлив размер на възнагражденията, тогава ще се позовете на конкретните доказателства, а именно обстоятелствата механизма на сключване на тези три договора и определяне на възнаграждението, за които имате преки доказателства – в обясненията на подсъдимия, на свидетелката П., така частично в показанията на двамата други свидетели, които обясняват макар и постфактум са одобрявани тези разходи, защото знаей, че това не е за дело на МРС, а за огромна работа, която е вършена като предварителна дейност, като отбиване на атаки на въпросното лице и всичко което се върши по него в продължение на няколко години. Това беше възражението. Сделките, които е сключил подзащитният ми са сключени при предварителна информираност около тежестта, сложността на казуса, който трябва да бъде решаван и съобразен с последици, ако не се вземат необходимите мерки да се постигне благоприятен резултат. В това отношение не може да говорим за съзнателно сключване на неизгодна сделка. Защото в крайна сметка, от доказателствата се говори за това. Всички са считали, че ще последват тежки, вредни последици за кооперацията, ако не се организира правилно защитата и по подобаващ начин да се заплати труда. Оспори се в известна степен обясненията на подзащитния ми, относно това, какъв е бил процесът на неговото решение и т.н. Оспори се в няколко направления. Първо искам да обърна внимание, което спомена и колегата. Какво е значението, че той отказа да каже с кои други адвокати е говорил. Кой ще защити адвокатската тайна, ако този човек, да действително с които е разговарял му кажат - не. Защо пък да не каже колко пари са му поискали. Защо да не каже. Ако беше казал имената, тук в тази зала ще тръгне приказката, че еди-кой си адвокат е скъпар, взема безбожни пари, ще се отрази на тяхната практика. Всеки адвокат, който договаря има правото да не се споменава този разговор, строго професионален е и има значение за репутацията на всеки един адвокат. Той го казал не в хода на това производство, казал го е в предходно производство, казал е, че са му искали 50-60 хил.лв. за същата тази работа, поради което без много искане, той е лаик в материята. Той е възприел исканите хонорари – 9 хил.лв. със забележката, че те се дават за труд в продължение на няколко години за оказване противодействие на въпросния член -кооператор, който е атакувал всичко, което не му харесва, си е негово право. Но така са оценили работата, която трябва да се докара до край и успешно за кооперацията тези неща.

Коментира се, според мен и договарянето със свидетелката П. – сестра на подзащитния ми. Не може това обстоятелство, което не може да бъде отречено. Да, договорът е сключен със сестрата на подсъдимия и да се прави извод, че видите ли съзнателно сключва сделка със своята сестра за да

обогати своята сестра, това е едно предположение. Едно предположение, колкото и вероятно да се е осъществило, то пак си остава предположение и си остава забраната на закона да се използват предположения при оценката на доказателствата, фактите и изводите от тази оценка.

Спомена се, че видите ли, основание за това прокурорът черпеше от днешните обяснения, появи се твърдение, че това не е случайно, той е един опитен човек и в правните работи, той е търговец на бизнес и т.н. Т.е., лесно може да се ориентира, а как се договаря с адвокати и как да се оцени тежестта на една работа. Обаче това също е малко като с примера за съдебната практика за справедливите размери. Какъв опит има подзащитният ми, като председател на Кооперация, в наемане на адвокатска защита и плащане на хонорари. Нулев опит, няма опит. За него е било за първи път се случва и е имал основанията, още повече, с тези разговори с други колеги, че тази работа е сложна и трябва да се оцени много високо, имал е основание да се съгласи на този договор.

Друг аргумент на прокуратурата – видите ли, двете дела са били свършили, третото предстояло, чак тогава са сключени договорите и изплатени сумите.

Какво правно значение има това? Може двамата адвокати да са нарушили ЗА, да са извършили дисциплинарно провинение, това е въпрос на друга отговорност, част от която по отношение на председателя на кооперацията да се реализира по реда на контрола, който винаги е последващ. Но това не сочи в никакъв случай и не може да бъде доказателство за това, че се сключва неизгодна сделка. Не трябва да се прави така. Ако трябваше да го спрат първо адвокати. Но както отбеляза колегата К., ако са карали без тези договори 2-3 години и са писали молби и становища, без този договор и всичко беше се таксувало, сумата щеше да е по-голяма за трите инстанции от 27000 лева. Също, обстоятелството, че не навреме са сключени тези договори, те са сключени постфактум, след като са минали двете, третото не е било минало и там са използвали пълномощията, които са им дадени. Но във всички случаи говорим все за това, това може да бъде индиция, за това, че видите ли има нещо нередно, тази сделка се сключва преследвайки други цели, не на кооперацията, но това не са доказателства. Доказателства са тези, които изброихме и други няма. Всякакъв анализ, от тези доказателства не може да се направи друг извод, освен че няма сключена неизгодна сделка. И още по-важното, убегнало е още при написването на ОА, липсата на доказателства, които да установят субективната страна на това престъпление. Престъплението се извършва при пряк умисъл, сключването на тази неизгодна сделка. Няма елементи на съзнателност в поведението на Т. П.. Обстоятелствата са били такива. Когато преценяваме, трябва да се случва след внимателна преценка на плюсовете и минусите и то с оглед интересите на кооперацията, това направихме. Заради интересите на кооперацията са сключени тези сделки, колкото и да изглеждат големи платените пари те отговарят на сложността на работа и са предотвратили вредите – морални и материални. Щеше да се блокира стопанската дейност на кооперацията. Нали това престъпление е престъпление когато се увреждат интереси на

кооперацията, следователно и на всеки един кооператор и тогава за следващата година тези отчетените загуби, както се обясни от представителя на обвинението, би трябвало да нараснат ако това дело беше спечелено от ищеца. Тогава при една следваща експертиза щеше да каже, тогава са били 600 хил. тази година 800 хил.лв., и тогава щеше да има неудовлетворени кооператори, на които не е платен въпросния наем. Защото падането на тези решения при уважаване на иска на въпросния член-кооператор иб довело до тези последици, до никакви други. Изводите на П. относно това, че сключва една законна, справедлива сделка преследвайки интересите на кооперацията се налагат от събраните доказателствата.

Моля да се има предвид, при решаване на делото и с изразените доста подробно от колегата К. и от мен становища пред апелативната инстанция, за да не се повтарят. Моля да го признаете, че е невинен и го оправдаете.

Реплика на прокурора :

Във връзка с някои моменти, във връзка със защитните речи на двамата адвокати. Ще тръгна отзад напред. Каза се, че видите ли изхода на това дело по чл.58 от ЗК би било в ущърб на кооперацията, ако бяха обратно решили, щеше да приключи дейността на кооперацията. Не искам да определям това като обида на познанията на съда, защото доказателствата са вътре по делото и едва ли съдът ще се подведе по такива твърдения, защото тук много ясно в приложените съдебни решения по това производство – по чл.58 е посочено какви са решенията на ОС и се направи извод какви ще са последиците, ако тези решения бъдат отменени. Най-елементарно – насрочване на ново събрание на което да бъдат приети решения, които са били отменени и дейността по никакъв начин не може да бъде повлияна. Дори в периода между евентуално вземане на нови решения от ново ОС. За това акцентирайки на това, видите ли какви катастрофални последици щяло да има евентуално неблагоприятното решение за кооперацията, мисля че са доста несъстоятелно. Държа да подчертая този въпрос, все пак съдебните заседатели не зная в какви детайли познават другото дело, то те познават доказателствата – така че да не се спирам повече. Адв.К. посочи, дали прокуратурата има въобще основания да се меси в тези сделки между граждански субекти. Не, прокуратурата не се меси в тези граждански правоотношения. Прокуратурата търси наказателна отговорност от председателя на кооперацията, който е проявил съответния умисъл за сключване на неизгодни сделки – това е. А дали касае взаимоотношение между адвокат и представител на кооперация, това е друг въпрос. Въпросът е – какви са били действията на председателя на кооперацията и те касаят неговите задължения. Тук ще отида и до друго възражение на защитника адв.К. – че нямало предвидено някакво задължение от негова страна да провежда обществена поръчка за избор на подходящ адвокат. Не се изисква специална процедура. Но не мога да се съглася с това, че той е нямал задължение. Напротив. В обвинителния акт достатъчно изчерпателно са посочени правните основания които вменяват задълженията на подсъдимия – чл. 126 КТ, 26 ал.2 и т.5 от ЗК, няма да ги изброявам има ги посочени. Но основания, които вменяват конкретни задължения, включително и съдебната

практика, която разширява тези нормативни основания и казва какви са конкретни задължения. Да, да опазва най-общо имуществото на кооперацията, да не го разпилява, да не го разхищава и т.н. Да сключва сделки, които да водят до увеличаване състоянието, а не разпиляване, както в случая се е случило със сключването на тези неизгодни сделки. Членовете на УС и КС, разпитани като свидетели, позовават се няколко пъти на техни показания защитниците и правилно, това са доказателствени средства – гласни такива. Обърнете внимание, че те всичките потвърдиха, че не са знаели, изрично бяха питани, да е търсена алтернатива на представителство. Не е търсена алтернатива да бъдат представлявани от друг адвокат, нито от други предложения. Не трябва да се пренебрегва и хипотезата, че това е право на защита и той би могъл да се позове на негови обяснения, които дали кореспондират с обективната действителност е деликатен въпрос. Некоректно ДО в обвинителната си реч сочи съдебна практика. Сега, в крайна сметка, застъпиха тезата, че трябва да се съобрази решението на ПАС. В това отменително решение е посочено че ДО в ОА сочи, че не съответства на обичайната практика, но не я посочва. Това е съдебната практика. Кое е некоректното. Да, ще се върна и на възражението на адв.К., той казва „там са посочени присъдените адвокатски възнаграждения“, а не договорените. Именно това трябва да съобрази подсъдимия П. – какво е допустимо спрямо сключването на такива сделки, когато се касае за защита по чл.58 от ЗК, за неопеняем иск. В такива случаи хонорарите които се приемат за нормални от съдилищата, дават се нормални според преценката на съда и това е било критерият който е трябвало да спазва подсъдимия П.. Затова, абсолютно коректно, според мен е позоваването на тази съдебна практика. То няма на каква друга да се позове. Няма как да се извличат договореностите между адвокатите и съответно страните и те да се приемат за база, ако съдът е преценил друго. Адв.К. коментира доказателствата, но може би пропусна неволно да посочи писмените доказателства, наред с всички други. Има представени именно по предмета на делото – сключените договори за правна помощ, платежните нареждания. Отделно от това, представени са и други писмени доказателства. Искам да кажа, не трябва да обсъждаме доказателствената съвкупност и не трябва да свеждаме разсъжденията само до отделни, конкретни доказателства, а както е задължението по всяко едно наказателно производство – трябва да се прави пълен, съвкупен анализ на всички доказателства, приложени по делото. По отношение на умишъла. Умишлено прескачам доста от записките си, само по-съществените. По отношение на умишъла. Не е въпрос за предположение, но съдът е наясно, какво включва умишъла, елементите от обективна страна, предвиждане на обществено опасните последици и целене на тези последици. Това трябва да се цени в действията на подсъдимия, което ако го анализира, а не единствено. Не съм посочил, че видите ли тя е негова сестра и това определя умишъла. Това може да натежи, може да има по-укорим извод от това тяхно родствено отношение, но не само това, няма да повтарям своите разсъждения на тема умишъл.

Дуплика на адв.К. - По допълнението на това, което поддържа ДО, да

се има предвид следното. Според Прокуратурата ако ОС било отменено, нямало да последват никакви тежки последици, просто е щяло да се проведе повторно ОС. Обаче, ако одобреният стопански план беше отменен, кооперацията не може да се отчете, ако не може да се отчете нямаше да има доходи и ако няма такива, няма да се изплащат наеми. Явно. Може да се проведе ново ОС, което ще се проведе месеци след това, едва след като приключи делото и няма гаранция, че ОС няма да е обжалвано отново. Т.е., поне една стопанска година кооперацията щеше да бъде без решения по това, по какъв начин следваше да действа. На второ място, по отношение твърдението на обвинението, че е следвало все пак търгове, обществени поръчки или избор на адвокат, така да кажем, е следвало да бъде проведено. Колегата К. изрично изборът на адвокат да бъде проведено колегата посочи, че в случая Вашият съд акт не трябва да почива на предположение. Законът сочи, само и кога е задължително провеждане на процедурата по обществена поръчка, в случая такова няма. Третото нещо, че П. е следвало за преценка на това, какъв е разумният размер на адвокатския хонорар да съобразява съдебната практика. Без коментар. Самият аз считам това нещо за абсурдно – да караме всеки стопански субект първо да проверява съдебната практика преди да се определи размер на адвокатско възнаграждение.

Дуплика на адв.К. – Първо относно коректността на цитираните решения и т.н. Аз нямах предвид, че няма такива решения, само подчертах това, че трябва да се ползва за сравнителна база само казуси, които са сходни на настоящия и това, че няма такъв казус. На второ място относно това, че като съм говорил кои са доказателствата не съм бил изчерпателен, че имало сключени договори, платежни нареждания и други. Аз казах, че към доказателствата да имате предвид целите приложени дела. Там е този договор. Не съм ги пропуснал, да не ги изброявам персонално. . Считам, че възелът за правилното решаване на това дело се намира в елемента съзнателно. Там намерете доказателства, ако има такива и тогава си позволете да признаете подзащитния ми за виновен. Аз считам, че там делото страда от липса на доказателства.

Съдът даде право на лична защита на подсъдимия.

Подсъдимият П. – Считам обвинението срещу мен за неоснователно, дори бих казал абсурдно. Поддържам защитата на моите адвокати. Поддържам и потвърждавам свидетелските показания на разпитаните от Вас свидетели.

Съдът даде последна дума на подсъдимия.

Подсъдимият П. – Пледирам за присъда невинен.

Съдът се оттегли на съвещание , като обяви , че ще се произнесе с присъда в 12,40ч на 06.12.2022г.

След проведено тайно съвещание съдът се произнесе с приложената по делото присъда, която се обяви на страните в съдебно заседание, като им се разясни реда на нейното обжалване и протестиране.

С оглед постановената оправдателна присъда, съдът счита, че следва да се отмени взетата мярка за неотклонение “Подписка“ спрямо подсъдимия

Т. П. на досъдебното производство, поради което съдът:

О п р е д е л и:

Отменя взетата спрямо подсъдимия Т. Н. П. мярка за неотклонение „Подписка“

Определението , касаещо МНО може да се обжалва пред ПАС в седмодневен срок, считано от днес.

Протоколът написан в с.з.

Заседанието закрито в 12,50 ч.

Председател: _____

Секретар: _____